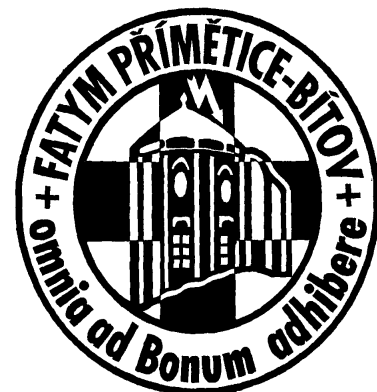
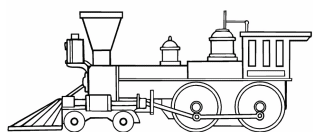

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

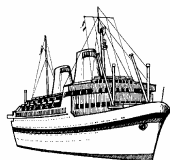

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PRÍMĚTICE-BÍTOV

*Ochranu
svatého Kryštofa
na všech vašich
prázdninových
cestách*

*Vám ze srdce
přejí vaši kněží.*

VRANOV PRÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV PRAČE

Akce Kryštof

Jsou před námi prázdniny a s nimi cesty na různá, často i vzdálená místa. Možná nějak cítíme, že bychom na svých cestách měli rádi někoho, kdo nad námi bude držet ochrannou ruku. Nemusí zůstat pouze u zbožného přání. Takový pomocník na cestách skutečně existuje a je jím svatý Kryštof. Podle legendy, když byl ještě mladý, hledal nějakého pána, kterému by mohl sloužit. A protože byl dost silný, tak hledal pána nejmocnějšího. Dostal se až k samotnému ďáblu, kterého se všichni báli. Ale když šli jednou kolem kříže, ďábel se rozklepal strachy a Kryštof poznal, že zazvonil na špatný zvonek. Rozhodl se sloužit Bohu. Jenže nevěděl jak. Až mu jeden moudrý poustevník poradil, že Bohu sloužíme dobrými skutky. Když Kryštof uvažoval, jak by mohl pomáhat on, zjistil, že lidé se nemají jak dostat na druhou stranu řeky. A protože byl dost vysoký a silný, stal se přenosníkem (tzn. že na druhou stranu lidi přenášel, na rozdíl od převozníka, který je převáží). Šlo mu to pěkně, až do chvíle, kdy se u něj objevilo malé dítě. „Kryštofe, zvládneš mě přenést na druhou stranu?“ „Samozřejmě“, odpověděl Kryštof a pomyslel si, že s takovým prckem nebude moc práce. Jaké však bylo jeho překvapení, když po pár krocích bylo dítě těžší a těžší. Když pak došel doprostřed řeky, měl dojem, že už ani nedojde. Na jeho tázavý dotaz, jak je možné, že to malé dítě je tak těžké, ono odpovědělo: „Já jsem Pán, kterému ty sloužíš, a na svých ramenou nesu tíhu celého světa. Proto jsem tak těžké.“ Potom poděkovalo Kryštofovi za pomoc a změnilo jeho původní jméno na Kryštof - nosič Krista (lat. Christoforos).

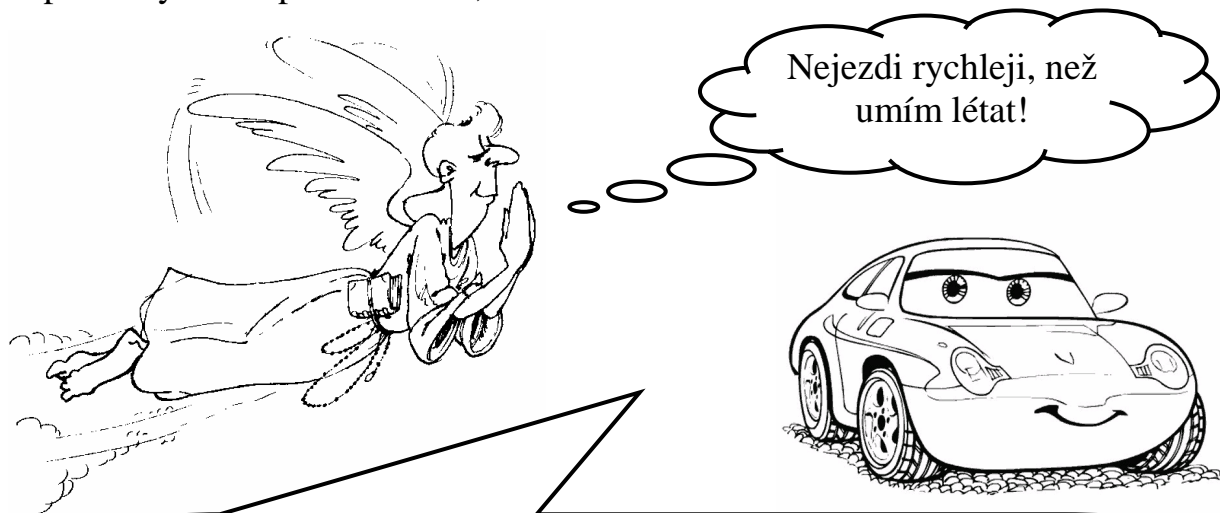
Tak, jako sloužil poutníkům, slouží nyní sv. Kryštof i nám na našich cestách. Přimlouvá se za nás a drží nad námi svou ochrannou ruku. Ovšem není to automatická ochrana, vyžaduje to naši spolupráci. Nemyslím jen modlitbu a důvěru v jeho pomoc, ale taky naši opatrnost. Nemůžu si myslet, že nade mnou bude držet ochrannou ruku, když já budu jezdit bez ohledu na ostatní účastníky silničního provozu. Milost předpokládá přirozenost. To znamená, že když já ze své strany udělám, co mohu a jsem schopen, můžu s jeho pomocí počítat. Mohu také počítat s pomocí svého strážného anděla. Abychom dali najevo, že s nimi počítat chceme, je dobré se před každou cestou pomodlit Anděle boží a „Svatý Kryštofe – oroduj za nás“. Sv. Kryštof, andělé strážní, ale i ostatní svatí jsou naši průvodci nejen na cestách pozemských, ale především na té nejdůležitější cestě, na cestě do nebeského království. Vezměme si příklad od sv. Kryštofa a služme tomu nejlepšímu Pánu (Ježíši Kristu) dobrými skutky, abychom, až projdeme poslední technickou kontrolou - Božím soudem, byli shledáni způsobilými vejít do nebeského království.

o. Nik

Anděle Boží, strážce můj

Když učím malé děti náboženství, zjišťuji, že první modlitbou, kterou se v raném dětství naučily, byla modlitba k andělu strážnému „Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku,...“ Níže uvádíme text modlitby k andělům strážným pro dospělé s přáním, aby pro mnohé z vás, kteří jste se ještě neodhodlali někdy obrátit k Bohu s prosbou, byla právě tato modlitba pocestných tou první. Zdá se, že není ani tak dlouhá...

Anděle Boží, strážce můj, rač v ždychy být ochránce můj: mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému mě vzbuzuj. Ctností svatým mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, d'ábla přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dávám. A tak s tebou ve spojení ať setrvám do skonání. Po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.

7 = 3 + 4

Název tohoto článku je poněkud zvláštní. Nebudu v něm objasňovat to, co v letošním školním roce pochopila další generace prvňáčků. Chci se nad touto rovnicí zamyslet více filosoficky.

Ve starověkých kulturách se připisoval mnoha číslům zvláštní význam. Židovsko – křesťanská kultura a teologie není v tomto směru výjimkou. Hned na začátek je ale třeba připomenout, že jedna výjimka tu přece jenom je: čísla zde nejsou vnímána jako magické symboly, které by měly moc něco ve světě určovat. Slova označující čísla jsou součástí jazyka – říkáme jim číslovky. Většinou jsme zvyklí, že označují počet, množství nebo pořadí. V biblické kultuře slouží však k vyjádření ještě i jiných, hlubších skutečností.

Jistě si všimnete, že v tomto Zpravodaji se mnoho mluví o čísle sedm. Rád bych nyní napsal něco o skutečnostech, které právě toto číslo vystihuje. Číslo

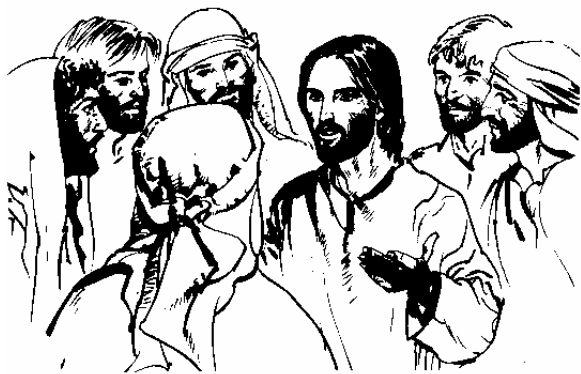

sedm je součtem prvního lichého a prvního sudého čísla (jednička a dvojka jsou v židovském chápání čísla základními). Trojka – první liché číslo - vyslovuje svět věčného Boha, který předchází všechno stvořené. Křesťanské zjevení přidává trojce nový význam – tři božské osoby Otce, Syna a Ducha svatého. Čtyřka, která následuje, má význam světa lidského, který bezprostředně vychází z Boží ruky jako Bohem stvořený.

Sedmička jako součet trojky a čtyřky je číslem plnosti, protože v sobě zahrnuje vše, co existuje.

Sedmička v Bibli

Ve Starém zákoně nacházíme číslo sedm hned na počátku, kdy byl svět stvořen v rámci sedmi dní. V jeruzalémském chrámě stál sedmiramenný svícen. Mojžíšův zákon přikazoval židům slavit Velikonoce sedm dní a sedmkrát odpustit prolitou krev. Na to navazuje Ježíš, když na Petrovu otázku, zda má

odpustit svému bratru sedmkrát, když proti němu zhřeší, odpovídá: „Ne sedmkrát, ale sedmdesát sedmkrát.“ Modlitba Páně – Otče náš – je také rozdělena do sedmi proseb. Tři z nich se týkají Boha a vyznačují se zájmenem „tvé“. Čtyři další se týkají člověka a vyznačují se zájmenem „naše“. Schválně si toho všimněte. Ježíš sytí hladové sedmi chleby a zbude přitom

sedm košů zbytků. Sedmička je tu znamením plnosti, která pochází jedině od Boha. Zatímco číslo šest je číslo nedostatečnosti, kterému do plnosti vždy něco chybí. Kniha Zjevení mluví o čísle 666, které znamená Božího nepřítele. Ten jenom dělá, že je bohem, ale nikdy jím nebyl a nebude!

Sedmičkový kvíz

Protože toto číslo je prázdninové, připravil jsem pro vás také malý kvíz. Kdo první správně odpoví na obě uvedené otázky, vyhraje sedm Studentských pečeti. Odpovědi můžete psát na adresu jindrichcoupek@seznam.cz nebo sms na mobil 731402652. Soutěž startuje 1.7. A tady jsou otázky:

1. Kolik je dvě na sedmou?
2. V knize Zjevení se mnohokrát mluví o nějakých sedmi věcech. Lze si všimnout, že to, čeho je sedm, vždy pochází od Boha. Jaké jsou ty věci, o kterých Zjevení mluví, že je jich sedm? Objevte aspoň sedm.

o. Jindřich

Také téma naší prázdninové tematické přílohy v sobě nese číslo sedm: na farách FATYMů je nás totiž právě sedm kněží či jáhnů. Nachystali jsme si pro vás svá svědectví o tom, jak svoji kněžskou či jáhenskou službu prožíváme.

Radosti a starosti - o. Nik

Když jsem byl požádán, abych do zpravodaje napsal něco o svém kněžství, přemýšlel jsem jak to pojmut. Nakonec jsem se rozhodl, že napíšu, co mi dělá radost a jaké mám starosti. Radost mi dělá, že si mě Pán vybral, že mě povolal, a že mohu být v jeho blízkosti.

Taky to, že mohu druhé lidi s Bohem smiřovat. Radost mi dělá, když se setkám s někým, kdo má o duchovní věci upřímný zájem. Těší mě návštěvy nemocných a mám radost, když někdo po delší době opět přijme svátosti. Taky mám radost, když se na faře občas objeví nějaké děti či mládež. Hodně mě naplňují lidové misie, které konáme. Radost mi dělá i farnost Jeníkov, když vidím, jaký za 10 let, co tam jsme, udělala pokrok, hlavně co se týče vztahu místních lidí k nám.

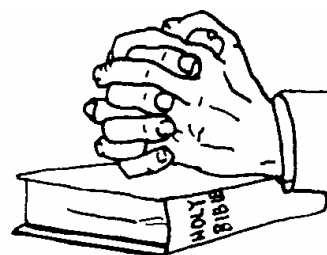

A co mi dělá starosti? Především jak se stávat lepším, abych byl plný Boha a mohl druhým dobře zvěstovat evangelium. To je mou hlavní starostí: jakými cestami druhé přivádět k přátelství s Bohem.

Duchovní otec se modlí za farníky - o. Marek

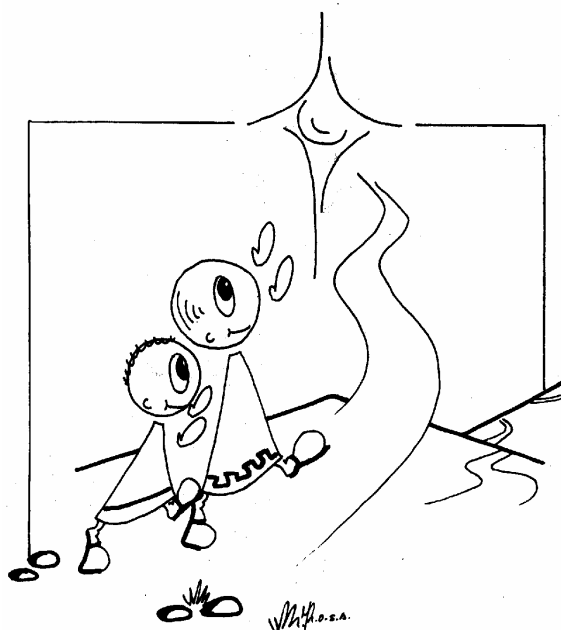
Už od začátku jsem si naše farnosti zamiloval a jsem velmi rád, že mohu jako kněz působit právě zde. Vranov a jeho okolí považuji za nejhezčí místo Moravy. Přišel jsem sem v roce 1996 jako na své 6. působiště (to když počítám i jáhenská místa). I když na předchozích štacích jsem byl poměrně krátce, přece jen jsem zde na vranovsku zaznamenal výrazný rozdíl. Nejenže je tu jiná sestava obyvatel než ve vnitrozemí, ale u mnohých převládá individuální prožívání víry. To pak utváří i způsob působení kněží. Víím, že s mnohými se potkám v kostele spíše při výjimečných příležitostech, ale nepochybuji o tom, že i tak jsme si blízcí, a že každý, jak jsme toho schopni, směřujeme k Bohu. Před několika lety jsem si vypsál jména všech, se kterými se znám s jejich výročími, svátky a jubilei do mého zvláštního kalendáře. Na každý den připadá většinou několik lidí. Málokdy se mi sice poštěstí popřát tomu správnému v ten správný den, to však není mým prvořadým záměrem. Pravidelně si však procházím seznamy oslavenců a nejenže vzpomenu, ale zahrnuji je do modlitby s prosbou, aby jim Pán žehnal. Mnozí to ani netuší, ale o to zda tuší nebo netuší, že se za ně modlím, mi nejde. Spíše tím chci zmínit, že se takto snažím objevovat jeden z důležitých rozměrů prožívání kněžství – totiž ten, že duchovní otec provází modlitbou všechny, kdo žijí ve farnosti a předkládá je Bohu.

Někdo by mohl hodnotit, co vše se podařilo opravit, vybudovat a uspořádat. To všechno je však jen prostředek. Cíl je jiný. Cílem je spása duší. A od toho se také odvíjí moje radosti a bolesti kněze. Raduji se, když někdo udělá krok Božím směrem (například když se usmíří se sousedem nebo když se začne modlit, když zajde po dlouhé době ke svaté zpovědi, když poporoste ve víře...), a naopak bolí, když se někdo staví zády k Boží lásce, když slevuje ze svých zásad, když odkládá to podstatné na pozdější nejistou dobu, když řeší problémy podle toho, jak to často nesprávně ukazují média a ne podle křesťanských zásad atd. Přestože se mezi lidmi setkávám mnohdy s pesimismem, musím přiznat, že to vše vidím velmi optimisticky a slibně. Proč? Toho dobrého, co se děje není zrovna málo a mnozí skutečně usilují o to, aby Bůh z nich mohl mít radost. Kněz zažívá i zde to, co překonává i jakékoli obavy a zklamání. Totiž že Bůh nás má rád, a že Ježíš Kristus už definitivně zvítězil. A to jsou skutečnosti, které nejen kněžství proměňují v trvalou radost.

Cesta k Bohu – o. Jan

Mám tento rok možnost prožívat jedno krásné období - bytí jáhnem. Jsem zde ze všech členů FATYMu nejkratší dobu a spoustu věcí teprve postupně objevuji a jedna z nich je samozřejmě také jáhenství. Měl jsem před svěcením své představy, co to je být jáhnem, ale teprve nyní, když můžu jáhenskou službu prožívat reálně, zjišťuji, co vše v těch představách chybělo. Co pro mě jáhenství znamená? Především je to pro mě součást procesu přibližování se Bohu. Jednou jsem si Ho vybral za svého životního partnera a On si vybral mne a nyní se spolu „sžíváme“. A podle

toho, co tady prožívám, tak musím říct, že to není vůbec nudný život, ba naopak, je plný dobrodružství a různých překvapení. Jáhenství se snažím prožívat v duchu šesté kapitoly Skutků apoštolů, kde se píše o ustanovení prvních jáhnů. Apoštolové se při naplňování svého poslání hlásat evangelium dostávají do určité tísně, protože se kvůli starostem o majetek nemůžou naplno věnovat kázání Božího slova. A právě starost o to, aby Boží slovo bylo hlásáno, je vede k tomu, že si vybírají pomocníky (jáhny), kteří na sebe vezmou část starostí spojených se zajištěním farního společenství.

Myslím si, že jáhenství je v současnosti vnímáno jenom jako předstupínek ke služebnému kněžství, což je škoda. Služba jáhna by v dnešní situaci nedostatečného počtu kněží měla být obnovena a dokáží si představit, že by v každé farnosti byli dva až tři ženatí muži vysvěcení na jáhny, kteří by se starali o materiální dobra farnosti. Ženatí mužové, co vy na to?

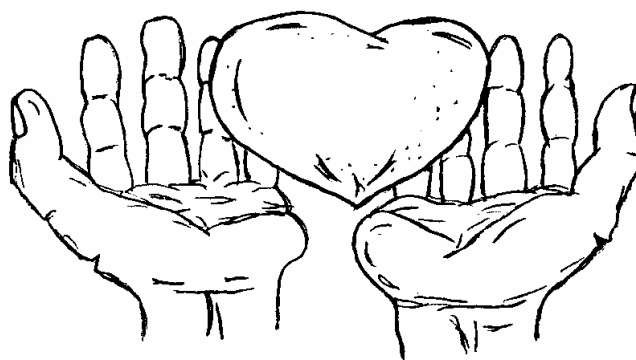
Koukám být tím, kým jsem – o. František

Jak prožívám jáhenství? Zkrátka jsem jáhen a musím koukat, abych jím byl. Těší mě, že je Pán Ježíš se mnou. Zvláště když se některé věci nedaří. Jako důležité vnímám při své službě upozorňovat na Boží přítomnost. Potěší mě víra, se kterou se v lidech setkávám. Rád se s lidmi setkávám při rozhovoru o víře, rád putuji a modlím se.

Obdarovaný dává skrze setkání – o. Pavel

Svátost kněžství prožívám jako dar. Každým dnem objevuji jeho velikost a bohatství a žasnu nad tím, jak je Bůh veliký grand. V prvních letech svého kněžství jsem si bláhově plný nadšení myslel, že já všem lidem skrze své kněžství pomůžu, že je zachráním, že jim ukážu cestu jak žít a jednou se setkat s Bohem. Zatím jsem již pochopil to, že já nejsem pro svět ten nejdůležitější. A tak skrze své kněžství objevuji, jak Bůh jedná. Jak touží po každém člověku a miluje ho. Láskou, která dává a nepočítá. Často je to z hlediska lidského kalkulování nelogické a ztrátové. Nedávno jsem hovořil s jedním mladým mužem, který mi vyprávěl, že když byl ještě malý chlapec, chtěl být knězem. Důvod? Líbila se mu moc, kterou má kněz nad ostatními lidmi. To, jaké má „postavení“ a „zajištění“. I takto se může jevit kněžství, ale je to povrchní pohled. Jako kněz mám zodpovědnost za ty, které mi Bůh svěřil prostřednictvím biskupa ve farnosti. A to jsou věřící i nevěřící. Zkrátka všichni. Často vidím spíše lidskou bezmocnost a omezenost. Díky těmto situacím si pak víc uvědomuji Boží lásku, která není násilná a nijak se nevnucuje. Kdybych měl

nějaký návod, jak přivést druhé lidi k Bohu, jak je přesvědčit o jeho existenci a dát jim smysl jejich života, tak bych ho rád používal. Pochopil jsem, že je krásné, že to tak není. K Bohu si musí dojít každý sám, ale je to On sám, kdo v nás působí a vede si nás. Někdy s napětím čekám, koho mi Bůh nahraje ten den do

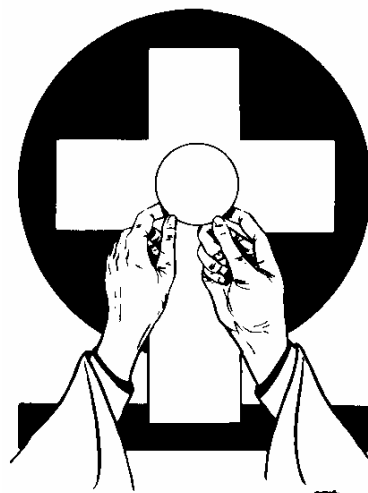
cesty. Věřím, že žádné setkání není náhodné. Vždycky si můžeme něco krásného odnést, protože jsme každý jedinečný, nenahraditelný a Bohem milovaný. Obdivuji Boží trpělivost, která čeká, až nám to dojde. A někdy také nedojde. Svě kněžství vidím v dnešní době především jako věrnost Bohu v této krásné službě, kterou mi svěřil. To neznamená, že je to jednoduché. Každý máme svoje chyby a já se divím, že Bůh dává, aniž by očekával. On je dar a zároveň Dárce. Dává sebe sama – cele, bezvýhradně. Protože zemřel v Kristu za všechny, máme všichni jednotlivě obrovskou cenu. Je také důležité Bohu důvěřovat – protože On miluje bez vypočítavosti a bezvýhradně. To je má zkušenost. Od té doby, kdy mi zemřel tatínek, si zvláště vážím každého setkání,

keré je vždy jedinečné a neopakovatelné. Je hezké vědět, že jsme jeden pro druhého Božím darem. Láska k Bohu a k člověku nutně patří k sobě a nejdou oddělit.

Tajemství víry, tajemství kříže,... – o. Jindřich

Svatý Pavel na jednom místě píše: „Svůj život žiji ve víře v Božího Syna, který mě miloval a za mě se obětoval.“ V současné době také já vnímám, jak mnoho věcí v životě kněze (člověka) se děje ve víře. Žijeme v tomto světě a zabýváme se ve většině času věcmi, které souvisí právě s naší pozemskou poutí. Je to ale pout' a má svůj cíl, který dává smysl všemu tomu, co se na pouti přihodí. Cítím, jak je pro mě velice důležité a životodárné odhalovat Boží tajemství ukrytá podél životní cesty mojí i podél cest lidí okolo mě. To vše prostřednictvím prodlévání před Bohem v modlitbě. Toto jsou chvíle, kdy Bůh zjevuje skryté souvislosti, svá tajemství a svou krásu. Rád to vše poznávám, abych do těchto Božích tajemství mohl zase uvádět druhé.

Asi nejdůležitější činností, která se v životě kněze děje ve víře, je udělování svátostí a především slavení mše svaté. Myslím, že my kněží za celý svůj život nepochopíme úplně do hloubky velikost milostí, které Bůh vložil do několika prostých slov a gest, která vytvářejí bohoslužbu. Toto bohatství máme v rukou, abychom je vírou pronikali, abychom jím sloužili lidem a pomáhali jim do těchto tajemství také pronikat.

Dobrodružství rozumění lidem – o. Milan

O kněžství se mluví jako o velkém dobrodružství. Pánu Bohu je dovoleno řídit kroky člověka. Jestliže se ohlédnu na své začátky, velký vliv a pomoc přijetí a růstu povolání ke kněžství v mém životě rozhodně sehrála rodina. Ať to byla starší generace – rodiče, či sourozenci. Rodina má nezastupitelnou funkci. Ta se v největší míře podepisuje na člověku. A tak jsem dostal do života krásné příklady dobroty člověka a lásky a dobroty Boží. Byly to pěkné příklady modlitby, projev zbožnosti, pracovitosti a lidské obětavosti.

Jako kněz jsem se setkal s mnoha lidmi a poznal jejich život. Asi hodně důležité je porozumět lidem, ale není to snadné. Velikou radost mívám ve zpovědnicích, kdy jsem svědkem otevřených srdcí a velkých návratů k Pánu Bohu. Kněžství určitě není jenom kříž, ale také veliká radost.

Tak to je našich sedm svědectví. Těšíme se, že v některém dalším zpravodaji budeme moci uveřejnit svědectví odvážných manželů o jejich životě v manželství nebo několika starších věkem o jejich prožívání stáří nebo nemoci.

„Navzájem se povzbuzujte svědectvím slova a života.“

Zažili jsme s vámi...

- 24. – 26.4. se ve Vranově n/D konalo celostátní **setkání členů Společenství čistých srdcí**.
- Ve Štítarech **oslavili diamantovou svatbu** manželé Zemanovi. Před nimi si už stejné výročí připomenuli i manželé Stehlíkovi ze Šumné. Věřme, že to nebude poslední diamantová svatba v tomto roce.
- 9. 5. se konal ve Vranově n/D **Superden pro děti**.
- V sobotu 16.5. jsme se s ministranty z našich děkanství **účastnili pouti ministrantů brněnské diecéze** ve Vranově u Brna.
- V květnu jsme si v Tasovicích připomenuli **100. výročí svatořečení** rodáka svatého Klementa Maria Hofbauera.
- 31. 5. proběhla **1. pouť v posvěceném kostele** Svatého Ducha na Šumné.
- Tentýž den se konal **pingpongový turnaj** na faře ve Štítarech.
- O sobotách 23.5. a 6.6. proběhly v Citonicích **fotbalové turnaje** pro děti a mládež.
- V neděli 21. 6. proběhla ve Vranově nad Dyjí **Vranovská porta**.
- V Jeníkově jsme si připomněli **10. výročí od adopce** této farnosti. V neděli 28. 6. byla poutní mše svatá u svatého Petra a Pavla v Jeníkově.
- Uskutečnilo se **několik pěších poutí**: 1.5. byla pěší pouť mužů z Vranova do Jevišovic, 8. 5. z Kobylí do Žarošic, 9. 5. dívčí pěší pouť z Vranova do Kostelního Vydří. Od 13. do 17. 5. se putovalo pěšky z Prahy do Jeníkova, od 21.6. jsme pak putovali do Jeníkova na kolech. Potěšitelné je, že zájem o tyto druhy putování mírně vzrůstá.

Zveme vás k prázdninovým bohoslužbám...

- ☛ Každé pondělí o prázdninách bude v 19:30 mše svatá v **restauraci Štika na vranovské pláži**. V 18:30 vychází od kostela ve Vranově průvod s modlitbou růžence. Začínáme 6. července.
- ☛ Na **Cornštejně** bude mše svatá v neděli 26.7. v 18:00.
- ☛ Na **Novém Hrádku** bude mše svatá v neděli 9.8. v 18:00.
- ☛ Na **hradě Bítově** bude poutní mše svatá v neděli 16.8. v 11:00. Procesí vychází v 10:45 od lurdského pramene. Kromě toho bude na hradě Bítově mše svatá každé úterý v červenci v 16:30.
- ☛ **Lucerničková mše svatá u červené kapličky nad hradem Bítovem** bude v sobotu 22.8. Sraz je ve 20:00 hod na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.

Zveme děti a mládež...

- ✓ Od 12. do 18. 7. se koná **chaloupka pro kluky Dyjáky** na faře v Olbramkostele. Kluky můžete hlásit: 515 296 384, 731 402 737 nebo e-mailem vranov@fatym.com.
- ✓ Kromě toho ve FATYMech chystáme několik turnusů letních táborů pro děti.
- ✓ Od pondělí 29.6. do pátku 3.7. bude **TYNAF ve Štítarech a na Šumné**.
- ✓ Od pondělí 24.8. do čtvrtka 27.8. se koná **TYNAF v Příměticích**.
- ✓ Od pondělí 24.8. do pátku 28.8. bude **TYNAF v Olbramkostele**.
- ✓ Od pondělí 27.7. do soboty 1.8. se na farách přímětického FATYMu uskuteční **pracovní brigáda**. Navštíví nás mládež z Francovy Lhoty. Pokud byste se chtěli k brigádě připojit, dejte vědět o. Jindřichovi na tel. 731402652.
- ✓ Ve dnech 2. – 8. 8. se koná **pout' do Medjugorje na Festival mládeže**. Pojede se auty, do čtvrtka zůstaneme v „Medju“ a potom bychom se porozhlédli také okolo. Podrobnosti o. Jindřich (731402652)

Takových
možností!
Kdybych
mohlo, určitě
bych nezůstalo
sedět doma...

Zveme na poutě...

- V neděli 5.7. pojedeme autobusem **do Křižanova na primici P. Jana Kotíka**, který přijal kněžské svěcení v sobotu 27.6. v Brně. Primice začíná v 15:30. Tutéž sobotu byl v Olomouci vysvěcen na kněze P. Václav Fojtík, který ve vranovském týmu vykonával civilní službu. Primici měl v neděli 28. 6. v 15:00 v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí.
- **Pěší pout' na Velehrad** začíná letos v pondělí 17.8. v 15.00 mší svatou ve Vranově nad Dyjí. Zakončení bude v sobotu 22. 8. mší svatou ve 12.00 na Velehradě.
- V sobotu 19. 9. se koná **Moravská autobusová pout' do Jeníkova**.
- V neděli 27. 9. budeme putovat do Brna, kde bude na letišti v Tuřanech sloužit mší svatou svatý otec **Benedikt XVI.**

S Ježíšem na hlubinu

- ❖ Na Šumné se ve středu v 17.00 pravidelně scházíme **ke „svatě půlhodině“** k modlitbě před Nejsvětější Svátostí.
- ❖ O Velikonocích 2009 bylo ve farnostech FATYMu pokřtěno sedm dospělých (dva v Prosiměřicích, tři v Příměticích, jeden v Citonicích a jeden ve Štítarech). Po prázdninách v Příměticích, Prosiměřicích a ve Vranově **začíná další běh přípravy na křest**. Kdo již přemýšlí o svém křtu, může se informovat u kněží FATYMu.

- ❖ V Prosiměřicích probíhá **příprava na biřmování**, které přijede udělit o. biskup Vojtěch v neděli 22.11.
- ❖ Na podzim plánujeme uskutečnit ve spolupráci s Komunitou Emmanuel z Brna **duchovní obnovu s názvem Láska a pravda pro manžele**. Obnova proběhne v rámci tří víkendů od října do prosince (vždy sobota 9 – 18 hod, neděle 9 – 14 hod). Témata jednotlivých víkendů jsou: „Bůh nás miluje jako manžele, svátost manželství“, „Komunikace mezi manžely – slovní, tělesná a duchovní“, „Výchova dětí a život rodiny“. Víkendy budou zahrnovat společnou modlitbu chval, mši svatou, přednášky, vzájemné sdílení. Jsou to tři víkendy, ale určitě se vyplatí. Konkrétní datумы budou upřesněny.

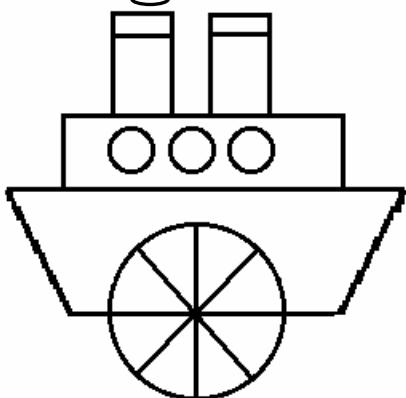
Maminkám v Příměticích

Na faře v Příměticích je možné využívat pro své děti k vycházce nebo k hrám areál farní zahrady. Odpoledne během pracovních dnů a o víkendech je možné navštívit i hřiště, které využívá školka. Je třeba však dbát na děti, aby nerozbíjely věci, které jsou ve vlastnictví školky a jiné věci – to je ale snad samozřejmé. Výhodou je, že na faře nemáme pejska, a tak se maminky nemusí bát, že by ony nebo jejich děti šláply do něčeho nečekaného. Areál fary se nachází za kostelem, vstupní dvířka jsou stále přístupná. Nebojte se přijít, nikdo vás nekousne.

O. Pavel Sobotka

S.O.S.: Možnost pomoci

Jedno z velkých nebezpečí, které na nás číhá je lhostejnost a vypočítavost. Lhostejnost k tomu, co se netýká mě, z čeho já nic nemám. Často, když prožíváme nějakou složitou, těžkou životní situaci, tak si ji chceme vyřešit sami. Bez pomoci druhých. Jim přece do toho nic není. Toto pokušení zakoušeli již lidé v ráji, když chtěli být jako Bůh, a proto podlehli zkoušce, kterou jim dal. U Boha neplatí heslo: něco za něco, On dává zdarma – všechno – sebe sama.

Rád bych se podělil s vámi o těžkou životní situaci jednoho z vás. Momentálně je nezaměstnaný, svobodný, ne vlastním

zaviněním zadlužený u zdravotní pojišťovny. Má velké zdravotní problémy a díky tomu nemůže najít práci. Je třeba jít na operaci, ovšem po zaplacení dluhu asi 80.000,-Kč. Pak bude nová životní šance. Prosím o modlitbu za tohoto člověka, pokud byste chtěli pomoci i finančně, obraťte se prosím na mě nebo

o. Jindřicha Čouпка, či některého z vašich kněží. Nezáleží na velikosti částky. Záleží, zda se dává s láskou.

o. Pavel Sobotka

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

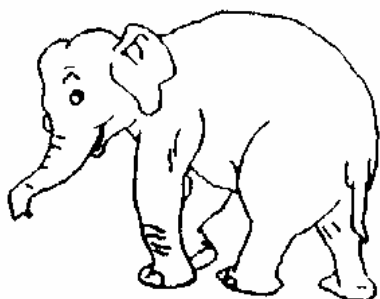
Říká Mojžíš na hoře Sinaj: „tvá přikázání jsou geniální, Pane, doufám, že jsi je nestáhl z internetu.“

Tři kněží diskutovali o správné pozici a postoji při modlitbě. Jeden řekl: „Měl bys klečet na kolenou se skloněnou hlavou, v bázní před všemohoucím.“ Druhý kněz promluvil a řekl: „Pamatujte na to, že jste byli stvořeni podle Božího obrazu. Pozice, ve které se máme modlit je stát s pohledem upřeným do nebe do Boží tváře a mluvit s ním jako dítě se svým otcem.“ Třetí řekl: „Já teda o těch pozicích moc nevím, ale tu nejkvalitnější modlitbu jsem se modlil hlavou dolů ve studni.“

„Pane, ty víš, že jsem slíbil zítra vypomáhat v církvi. ...ale je ten super fotbalový zápas... Tak já si hodím mincí a jestli chceš, abych šel pomáhat, ať padne orel.“ (padl orel). „Ehm, dobře. Tak ať padne hlava“ (padla hlava). „Ok, Pane, jestli vážně mám zahodit ty strašně drahý lístky na fotbal, ať teď u mě doma během dvou vteřin (crrrr), ... zazvoní telefon...“ „Dobře, Pane, jestli nemám na ten zápas jít a pomáhat církvi, ať sem teď hned přijde obrovský slon.“ (za dveřmi je slyšet řev slona),a co slon na kole?!? (cillilink...)

Toto 51. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměčicích, Práčicích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Příměticích a Citonicích, a otec jáhen Jan Kotík (mobil 777975888) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červnu 2009. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již padesáté druhé) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2009. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje).

Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné